

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

Становлення економіки знань та загострення кризових явищ, наростання частоти і масштабності викликів забезпечення інноваційності на мікрорівні вимагає посилення інтелектуальної складової. В практичному значенні це означає зростання попиту на інтелектомісткі інновації, які здатні задовольнити зростаючий попит на ціннісномісткі продукти (послуги). Ефективність процесів розробки та реалізації інновацій є найвищою в умовах застосування підходів проектного менеджменту. В Україні інноваційний вектор активно впроваджується на законодавчо-нормативному рівні [1]. Однак, законодавче регламентування і навіть стимулювання до реалізації інноваційних проєктів, на жаль, не призводять до якісних зрушень в активізації інноваційної діяльності суб'єктів господарювання.

Інноваційні проєкти дозволяють підвищувати інноваційність за рахунок швидкості, гнучкості та конкретизації мети. Зважаючи на поширення процесів цифровізації та діджиталізації торгівля як галузь має високі можливості для поширення практики застосування підходів проектного менеджменту в організації інноваційної діяльності, реалізованих у формі інноваційних проєктів.

Проведене дослідження дозволяє стверджувати, що нестабільність за Глобальним індексом конкурентоспроможності талантів, Глобальним інноваційним індексом та Європейським інноваційним табло не є оптимістичним, зважаючи на значне погіршення становища України у міжнародних інноваційних рейтингах (напр., за індексом інноваційного розвитку країна Агентства Bloomberg) [2].

Серед низки чинників, які обмежують впровадження інноваційних проектів на підприємствах України виділимо:

- посилення процесів еміграції науковців, дослідників [2]. Відтак, такі тенденції не дозволяють сформувавши науковий потенціал, що обмежує можливості розробки і реалізації інноваційних проектів;

- збільшення дефіциту висококваліфікованих кадрів;

- переважаюче придбання за кордоном нових технологій;

- зниження кількості переданих технологій [2; 4; 5];

- нерозвинене міжсекторне партнерство;

- недостатньо розвинута інноваційна інфраструктура, незважаючи на прийняту «Стратегію розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року» [1];

- неефективна державна політика щодо підтримки інноваційних проектів, що не стимулює розробку наукоємних проектів, що підтверджує зниження інноваційної активності підприємств;

- низька зацікавленість бізнесу в фінансуванні інноваційних проектів [9];

- неефективна політика у сфері захисту прав інтелектуальної власності, що не дозволяє активізувати патентну діяльність [2; 4; 5];

Дослідження організації управління інноваційними проектами на українських підприємствах дозволяє виділити низку проблемних моментів, зокрема: неготовність бізнес-сектора до фінансування інтелектомістких проектів; недостатній рівень цифровізації і діджиталізації економічних процесів, що суттєво звужує можливості для інноваційної діяльності; недосконалість комунікаційної політики, що обмежує налагодження ефективної роботи команд; низький рівень впровадження управлінських інновацій; низький рівень розвитку міжсекторного партнерства. Відтак, необхідно шукати інтелектомісткі каталізатори пошвавлення інноваційної

активності українських підприємств, які можуть бути виявлені в результаті удосконалення управління інноваційними проектами.

Управління інноваційним проектом» як перспективного напрямку проектного менеджменту, що дозволяє генерувати інтелектуальну додану вартість на основі посилення інноваційності та інтелектуалізації комерційних процесів.

Таким чином, можемо констатувати наростання масштабності проблем вирішення яких вимагає удосконалення управління інноваційними проектами, що дозволить активізувати інноваційну діяльність в частині підтримки наукоємним проєктів. Проведене дослідження дозволяє стверджувати про посилення впливу інноваційних проєктів на поживлення інноваційної активності підприємств України, яке сповільнюється викликами сьогодення.

Список використаних джерел

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року» від 10.07.2019 № 526-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text> (дата звернення: 06.05.2021)
2. Стан науково-інноваційної діяльності в Україні в 2020 р. Науково-аналітична записка. К.: УкрІНТЕІ, 2021, 39с. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/nauka/2021/06/23/AZ.nauka.innovatsiyi.2020-29.06.2021.pdf> (дата звернення: 08.05.2021).
3. Вахітова Г., Гвоздьов С. KSEVoice: На Захід? Що може уповільнити відтік перспективної молоді з України? URL: <https://kse.ua/ua/community/stories/ksevoice-na-zahid-shho-mozhe-upovilniti-vidtik-perspektivnoyi-molodi-z-ukrayini/> (дата звернення: 05.05.2022).
4. Наука та інновації. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/menu/menu_u/ni.htm (дата звернення: 05.05.2022).
5. Наукова та інноваційна діяльність України. Статистичний збірник (архів). URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/16/Arch_nay_zb.htm (дата звернення: 06.05.2022).